

0	3	5	7	10	13	19	25	36	48	55	62	69	75	85	90	92	93	95	96	97	99	100
0	2	4	6	8	10	15	20	30	40	45	50	55	60	70	80	85	90	92	94	96	98	100

MIELIPIDE

LUKIJALTA

Pienikin on arvokasta

Kyllä pitää olla ahneita, jotka himoitsevat kuolinpesien maita. Tullee se kuolema joskus ahneillekin, ettekä saa mukaanne sen enempiä kuin toisetkaan.

Pitkö ne kuolinpesien maat ottaa silmätikuiksi? Niissä on monenlaisia ihan kuin muidenkin maissa.

Mennä retuutetaan vointimme mukaan. Hoidetaan vaan omat asiamme.

Älkää jarruttako tilakoon pienemistä. Meitä vähän tyytyväisiäkin on paljon.

Osakas

Metsät

Suomi syrjäisenä maana, on melkein säästynyt kolonialismilta. Nyt näyttää EU luovuttavan meidän puuvarojen hallinnan ylikansallisille metsäyhtiöille.

Siirtomaaksiko

Palvelua, kiitos

Kuka maksaa palkan metsänhoitoyhdistyksen työntekijöille? Sain naisena törkeää palvelua. Haukkui vielä lopuksi yhtiön, jolle myin tukkeja.

Naismetsuri

Säätila

Lupaa puintipoutaa, aamulla taivas kaataa vettä, voi että.

Rypsit vielä

Asiaa

Antti Sarvelan kirjoitus oli aivan täydellinen. Myös äänestäjien silmät aukenevat.

Talonpoika

Kiitos Antti Sarvela, kirjoituksesi (MT18.9.) täyttää asiaa. Liityn seuraasi. MT:n aika lopettaa puoluepolitiokointi.

Ei nimimerkkiä

Nuoret

Kokoomusnuorten tavoiteohjelma pääpiirteiltään hyvä.

Ei nimimerkkiä

Munista

Voisiko joku erotella valmiiksi bodareitten vaikut? Hehän käyttävät vain kaluaiset, keltuaiset heitetään roskiiin. Hirvittävää ruuan tuhlausta.

Ei nimimerkkiä

Metsästysikä

Metsästyskortille yläikärajä. Vanhuksilla vaikeuksia saada hirvimerkki, vaikka koetta helpotettiin.

Ysikolme

Kuntaliitos

Salossa, joka on kymmenen kunnan liitos, lomautetaan hoitohenkilökuntaa ja tehdään suunnitelmia synnytyssaston lakkauttamisesta. Tähänkö hallitus meitä ajaa?

Ei nimimerkkiä

Gmo

Valitettavan sinisilmäinen ja ylioptimistinen näkemys Marttilalla gemoista.

Ei nimimerkkiä

Pettynyt

Meille on tullut pätkä tätä lehteä, mutta en halua lukea ai-naista hallituksen haukkumista päätoimittajaa myöten.

Leena Savosta

Laitumelle

Voi eläin raukat, joutuvat olemaan kesänkin navetassa. Sellaiset eläinten omistajat itse kytkyeseen.

Ei nimimerkkiä

MARKKU VUORIKARI

Tulisi ymmärtää kehäkolmosen sisäpuolellakin tuho ja tuska, mitä nämä ”harmittomat nallukat” saavat aikaan harvempaan asutussa Suomessa, Väinö Kuivalainen kirjoittaa.

tosiasiaa, että hätistelemällä ongelma siirretään vain naapuritarhaajan riesaksi.

Kuka korvaa tarhaajalle menetetyn työajan, tarvikeista puhumattaakaan, sillä suuremmassa mittakaavassa aitojen kunnossapito vaatii yhden henkilön työpanoksen koko kesän ajaksi. Siirräpä tämä sitten

hunajan hintaan, kun porukas-

sa on vielä yrittäjiä jotka muutenkin dumppaavat tuotteensa ale-hintaan markkinoille.

Nyt olisi ensiarvoisen tärkeää saada kaikki havainnoista tieto suurpetoyhdistymiehelle. Näin saamme näyttöä vähätelyyn.

Jos tämä ei auta, niin kantelu

eduskunnan oikeusasiamiehelle ja sitten EU:n ihmisoikeustuomioistuimeen. Pallottelun aika on nyt lopussa.

Väinö Kuivalainen
Suomen Mehiläishoitajain johtokunnan jäsen
Kuopion seudun mehiläishoitajain pj
Siitinjärvi

”Tarjoilkaa useammin perunoita, noita maaemon maukkaita omenoita.”

Ylistys perunalle

Tarinaa monta perunasta, tuosta maanmainiosta mukulasta.

Pojat kun Pommerista palasi, niin emännät ne riemuissaan halasi, olivat tuoneet mukanaan ihanuuden – pöytään uuden ulottuvuuden.

Lantut ja nauriit väistyä sai perunan tieltä ”tottakai”. Taitavissa käsissä emäntien herkuiksi moniksi taipuen, laatikot, piiraat, paistokset muut, vesi kielellä vartoi herkkusuut.

Voisiko olla sen parempaa edullisempaa, halvempaa ei sisällä rasvaa, sokeria liikaa - lisäksi vaikka kraavia siikaa.

Siis lopuksi kehotan kaikkia teitä, jotka hallitsette kotiemme keittiötä, tarjoilkaa useammin perunoita, noita maaemon maukkaita omenoita.

Hilla-Elisa Sainio
Pori

Anteeksi, mutta en se ollut minä

Jos viikolla 38 sait 40-kiloisia porsaita ja reilusti ylikin, olen pahoillani, mutta se ei ole minun syyni.

Olen tehnyt hakuilmoituksen jo monta kuukautta sitten, ja ne olisi pitänyt siirtää viikolla 36 tai 37. Viikolla 36 vietiin osa, ja silloinkin porsaiden keskipaino oli 40 kiloa.

Millainen tilanne on muilla? Auttaako jos itkunsekaisella äänellä soittaa välitykseen?

Kukaan ei tule ajatelleeksi, että auton pakoputkisto hehkuu kuumana, katalyysaattori

VIERASKOLUMNI

Venäjä-yhteys

Tällä viikolla on juhlistu säännöllisen valtiopäivätoiminnan 150:tä vuotta. Se on kansainvälisestikin vertailtuna aikamoinen aikaansaannos.

Aleksanteri II kutsui säädyn valtiopäiville syyskuussa 1863. Takana oli yli viidenkymmenen vuoden tauko Porvoon valtiopäivien 1809 jälkeen. Aatelisto, papisto, porvarit ja talonpojat saivat vuodesta 1863 lähtien mahdollisuuden vaikuttaa maan asioiden järjestämiseen. Naiset ja työväki eivät olleet edustettuina, joten valtiopäivät eivät olleet alun perin kovin demokraattiset. Alku kuitenkin.

Autonomian aika oli jälkeempäin katsottuna Suomen kansallisen heräämisen ja kansallisten instituutioiden ja demokraattisen kulttuurin kehittymisen kannalta äärimmäisen myönteistä aikaa.

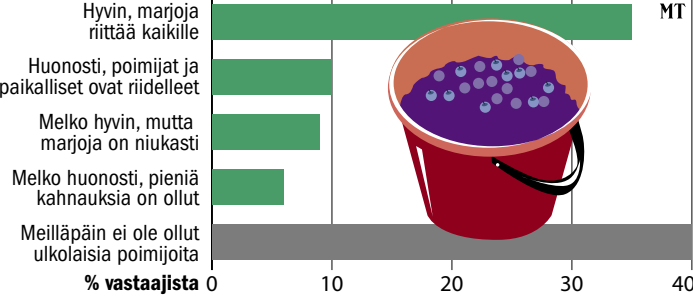
Päätöksen tekemiseen Valtiopäivillä tarvittiin vähintään kolmen säädyn hyväksyntä. Kukaan ei voinut toimia yksin, vaan päätöksiin tarvittiin muiden tukea. Valtiopäiville tyypillistä olivat jatkuvat neuvottelut, joissa eri säädyn pyrkivät yhteisymmärrykseen esitettävistä asioista. Ehkä tässä yhteensovitusmenetellessä on hyvinkin suomalaisen konsensusajattelun alkujuuri.

Valtiopäivien odotettiin tekevän viisaita päätöksiä rauhan, työn ja vakauden luomiseksi. Merkittävä päätös tehtiin vuonna 1865, kun Suomen kuntajako luotiin erottamalla kunnat seurakunnista. Puolitoista vuositaa on kulunut ja taas on edessämme tarve uuteen kuntaudistukseen.

Talouselämällämme Venäjän ja erityisesti Pietarin markkinoiden avautuminen oli äärimmäisen merkittävä asia. Tuhannet suomalaiset saivat jo tuolloin leipänsä elintarvikeliikennistä Venäjän silloiseen

VIIKON KYSYMYS

Miten sujuu yhteiselo marjanpoimijoiden kanssa?

”Jokamiehenoikeudet remonttiin”

Noin 15 prosenttia viikon kysymyksen 500 vastaajasta oli kokenut ongelmia vieraiden poimijoiden kanssa marjamaille.

Useimmat kokivat rinnakkaiselon maanomistajien, paikallisten asukkaiden ja ammattipoimijoiden välillä sujuvan, mutta kommenteissa korostuivat kielteiset kokemukset ja näkemykset.

Ei marjastava koki ammattipoimijoiden käyttäytyvän huonosti. Poimijoita oli hänen mukaansa Länsi-Lapissa paljon.

”Poimijat eivät noudattaneet marjasopimusta, eivät myöskään MMM:n ohjeistuksia. Yhteystietoja autoissa ei ollut. Autolasteittain peräkärryineen poimijut suunnistivat kylän kyltlien sisäpuolelle.

Siellä, missä yksityismaanomistajat ovat asettaneet puomeja, poimijat etsivät reitit puomien taakse.

Roskat jäivät metsään, ihan samoin kuin edellisinä vuosina. Yhteydenotot marjafirmoihin eivät muuta mitään. Kuitenkin nämä kyseiset marjafirmat ovat allekirjoittaneet marjasopimuksen. Aiheesta olemme kyllissä ärsyyntyneitä.”

Seija Ylitalon mielestä marjastajat eivät kunnioita jokamiehenoikeuksia.

”Jostain kumman syystä jokamiehenoikeudet koetaan niin laajoiksi, että ne kattavat myös autoilla liikkumisen toisten maastossa.

Autoja jätetään surutta parkiin mihin vain, kun on ensin ajettu yksityistä tietä. Myös ajouria käytetään marjastukseen liittyvään autoiluun tai mönkijällä liikkumiseen.

Kukaan ei tule ajatelleeksi, että auton pakoputkisto hehkuu kuumana, katalyysaattori

pääkaupunkiin Pietariin. Myös puunjalostus ja moni muu nouseva teollisuudenala hyötyivät vapaakaupasta.

Suomella ja Venäjällä on ollut vuosisatainen yhteinen kulttuuriside. Hyvään naapuruuteen kuuluu myös toisen kielen ja kulttuurin tuntemus. Nykyään venäjää opiskellaan Suomessa valitettavan vähän: vain kaksi prosenttia peruskoululaisista lukee vieraana kieleinä venäjää. Se on kovin vähän verraten suureen kanssakäymisen määrään ja liike-elämän kasvaviin tarpeisiin.

Eduskunta kokoontui keskiiviikkoa 150-vuotisjuhlaisuutnon valtiopäivien perustamisen muistoksi. Istunnossa tehtiin vain yksi päätös. Säädettiin rahaston perustamisesta Venäjän kulttuurin ja kielen opiskelun tukemiseksi. Tuo päätös tunnustaa Venäjäyhteistyön suuret mahdollisuudet myös Suomen tulevalle menestykselle. Tänäänkin yksin elintarvikeliikenne on löytänyt isot markkinsa naapurimaastamme ja juuri Pietarin alueelta.

Rahastosta tuetaan erityisesti nuorten niin kotimaassa kuin Venäjälläkin tapahtuvaa opiskelua. Toivottavasti rahasto kykenee paikkaamaan aukkoa tarvittavassa venäjän osaamisessa. Venäjä on Suomelle suuri mahdollisuus, jonka hyödyntämisen ei siis jäävän ainakaan kielen ja kulttuurin osaamisesta kiinni. Naapurin tunteminen ja ymmärtäminen on viisautta.

EERO HEINÄLUOMA
on eduskunnan puhemies.

eero.heinaluoma@eduskunta.fi

HENRIK SCHÄFER